

'Papa, waarom kijk je zo boos?' vraagt Billy op een ochtend.

'Omdat er een schurk vlak naast ons is komen wonen,' antwoordt zijn vader. 'Een heel gemene dief. Zo een die van de armen steelt.'

'Ga je hem weggagen?' vraagt Billy.

'Nee joh,' zegt zijn vader, 'het is een zware jongen. Die laat zich heus niet weggagen door een hamster.'

Billy gaat naar zijn vriend Pierke, de worm.

‘Pierke, Pierke, heb je het al gehoord? Er is een gemene dief naast ons komen wonen! Ik wil hem weleens zien, jij niet?’

‘Ja natuurlijk, wat dacht je?’ antwoordt Pierke. ‘Ik ga met je mee.’

‘Dus hier woont hij?’ vraagt Pierke even later.

‘Ja. Ssst! Bukken!’ zegt Billy. ‘Straks ziet hij ons!’

‘Kijk,’ fluistert Billy, ‘daar heb je hem! Het is een das. Papa zei dat-ie Bretzel heet.’

‘Bretzel...’ zegt Pierke zachtjes. ‘Wat ziet-ie er gemeen uit!’

‘Laten we hem stiekem volgen,’ stelt Billy voor.

Bretzel loopt recht op het hol van de familie Konijn af.
Zonder te kloppen gaat hij naar binnen.

En even later komt hij met een grote zak wortels weer naar buiten.

Als Bretzel weg is, gaan Billy en Pierke snel bij de konijnen kijken. De familie is helemaal overstuur. 'Die das heeft al onze wortels gestolen,' huilt moeder Konijn. 'Wat moeten de kinderen nu eten? Ze zullen omkomen van de honger!'

‘Huil maar niet, mevrouw Konijn,’ zegt Billy. ‘Wij gaan jullie wortels terughalen.’

‘W-w-wat?’ stamelt Pierke. ‘Hoe dan?’

‘Nou... eh... we bedenken wel iets,’ zegt Billy.